

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

IV: Νομεῖς

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

ΒΑΤΤΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΙΔΩΝ.

Ιπέμοι ω Κορύσων, τίνος αὶ Σόβη;
Ηγάφιλώνδε;
Οὐκ, ἀλλ' Αἴγανος. Σόσκεν μέμοιαν Κο.
Τὰς ξένων.

- Η παῖτε κρύσσει τὰ γράμματα πάσις ἀμέλπε; Βά.
Αλλ' ὁ πέντε υφίη τὰ μοχθία, καὶ μὲ Φυλάσσε. Κο.
Ωύδε δὲ τὸν ἀφαντος ὄσσωκόλος ὥχθο χώραν; Βά.
Οὐκ ἀκροτες; ἔγραψεν εἰνέπ' ἀλφεὸν ὥχθο Μίλων. Κο.
Καὶ σόκα τῆνος ἐλαυνονέν ὄφδα λμοῖσιν ὀπώσῃ; Βά.
Φαυτίνη Ηεακλῆι Βίλω Θεάρχης ἐρίσθη. Κο.
Κίμενος Φαθάν μάτηος Πολυδεύκεος ἡμέν ἀμείνω. Βά.
Κῶχλος ἔχων σκαπάναντεν ἐκαπτότεθ μᾶλα. Κο.
Πειρίζει θι Μίλων καὶ τὰς λύκος αὐτίκα λυαῆν. Βά.
Τὰς οὐρανοὺς δέ αὖθιν μικρώμεναι ὡς γρθεῦν πα.
Δειλαῖσι γάνται, διν θεωκόλον ὡς κακὸν εὗρον. Βά.
Η μάν στιλαῖσι γέ, Θούκει θι λάνπνέμεθ. Κο.
Τίνας μὴλος θιρίτας πρόπος αὐτὰ λείπεια
Τώστα μὴλος πρώκας στίχετη, ὥσπερ ὁ πέτηξ;
Οὐδὲν ἀλλοκα μεγάλην ἐπ' Αἰσαλροιο νομεύω,
Καὶ μαλακῶ χόρριο καλὰν κάμυδα μέσθμι.

ΟΕΟΚΡΙΤΟΥ

- Απλοκα δὲ σκιάφει τὸ Βαθύσκον ἀμφὶ λάτημνόν
παλ. λεπτὸς μάν χρώ ταῦρος ὁ πούρριχος ἐιδε λαχοιεν
τοὶ τῷ λαμπρωτάτῃ σκέπται, ὅκκα θύου τη
τῷ ἥρα πρίον αἰκακοχασμων οὐδὲ λάμπος.
- κα. Καὶ μὰγέσ τὸ Μάλιμνον ἐλαύνεται, ἐστε τὰ Φύσκω,
καὶ πτὶ τὸν Νίασθον, ὅπα καλὰ πάντα Φύουται,
Αἰγαίπυρος καὶ Κνύζα, Θεόμβρις Μελίτηα.
- βαλ. Φεῦ Φεῦ. Βασεῦντο γέ ταῖς οὖσσιν ὡς πάλαι αἱ γῆν
Εἰσ ἀΐδεν, ὅκα Στὸν κακᾶς ἤρει φεονίκασ.
Χάσσοντες θύρῶν παλάνεται, ἀντρέσσαξ.
κό. Οὐ τίνα γέ, οὐ νύμΦας, ἐπεὶ πτὶ πλοσιν ἀφέρεται,
Δῶρον ἔμινιν την ἐλειπεν, ἐγὼ μέ πειρί με λικτάσ.
Καὶ μὴ τὰ Γλαῦκας ἀγκρούσομαι, εὖ μὲ τὰ πούρρια,
Αἴνεω, πάν τε κρότωνα καλὰ πόλις ἀ ζάκωθος.
Καὶ τὸ πτὸν ἀῶν τὸ λακίνιον, ἀπὸ πύκτας
Αἱ γῆν ὄγδόκοντα μένος κατεδίλαισσορ μαδσθε.
Τίλαι τὸ ταῦρον ἀπὸ ὠρεος ἀπε πολέας
Τὰς ὄπλας, κῆδωκ' Αμαρυντίδη, τοὶ δὲ γωνικές
Μακρὸν ἀνάντεν, χρώ βωκόλος ιζεέ λασα.
- βά. Ω χερίεας Αμαρυντίδη, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίς
λασεύμεθ, δοσν αἵτες ἔμιν Φίλαι, οσαν ἀπέσθασ.
Αἴσι τῷ σκληρῷ μάλα σδαμονος, οσ μέλελόγχι.
κό. Θεστὸν χρὶ Φίλε βαττίε, τάχανεονέσετ' αμφινον.
Ελπίδες ἐν ζωοῖσιν, αἰνέλ πισοι δὲ θανόντες.
Χρώ ζεις ἀπλοκα μὴν πέλει φθειοσ, ἀπλοκα δένδρο.
βαλ.

Θαρσέως έλλει κάτωθε τά μοχία, τας γρήγορίας βά.
Τόνθα χλόν δώριστη, τα δύσασα. σίτος ο λέπτης.
Σίτος ἀ κυμάδια, πτίς διν λόφον, εύκεστη κούνεις; κα.
Ηξών τούς διν πλάνα, κακὸν τέλος αὐτίκα σωσῶν,
Εἰ μὴ ἄπει ταῦθιν. ἢδε αὖ σάλιν ἀστερίζει.
Εἴθιμοι ροικὸν δι λαζαρβόλον, ως τη πατάξει.
Θάψει μὲν Κορυσθων πρτὶ θρή διόσ, ἀπὸ ἀκανθα βά.
Αρμοῖ μὲν πάτερες θάψει σφυρόν ὡσ δέ βαθεῖαι
Ταῦ ἀτακτυλίδες ἐντι, κακῶς ἀ πόρθες ὅλοιρο.
Εσ ταύταν ἐτύ παν χασμώμδιος, ἥρξα γε λεύστεις;
Ναῦ, ναῦ. Βίσις ὄντυ χασιν ἔχει τενιν, ἀστερίζει.
Οασίχον διδι δι τύμμα, οἱ ἀλίκον ἀνθρασθείσθει. βά.
Εἰς ὄρθος ὅχχερπεις, μὴ αὐλαίπος ἔρχεο βάττε. κα.
Εν γρήρειράμνοι τεκουν ἀσταλαδοι κομόσεντε.
Εἰσ ἀπεμοι Κορύσθων, δι μρόντην ἕρη π μύχα
Τίνοι τὰν κυανέφωνέρωτικ, τας πρτ' ἐκνίσθης
Ακμαλ γέροδιλαιε, πράντε μημαύρες ἐπενθῶν, κα.
Καὶ ποτὶ τὰν μάνδρου κατελάμβανον ἀμος ἐνάρτη.
Εὔγεων ιερωπ Θαλοΐφα. τό, μιένος ή Σατυρίσκοις βά.
Εγγύθεν, ή Πάνεσι κακοκνάμοισιν ιερίσθει.

ΤΠΩΘΕΣ ΙΣ ΤΟΥ ΕΙ

μυχάισε.

Επιγειφετζ μέν διδύλαιον θάτ, ἀπολικόν
Επιμήκινόν, προσδηλέγντων θέατρώοις ίπε
λίας, πημήν Οισόλθραμα πικώτερον οιέ δι